

GUBERNANTE TRIUNO,

5

ADPROBANTE AMPLISSIMA FACULTA
TE PHILOSOPHICA IN REGIA & FAMIGERA
TISSIMA FENNORUM ACADEMIA

Sub Moderamine

VIRI AMPLISSIMI

Dn. P E T R I
H A H N,

Scient: Nat: Prof: & Bibliotheca-
rii Celeberrimi,

V E R A M
INSECTORUM *velgo* SPONTE NASCENTIUM
G E N E S I N

Examini publico die 5. Decemb 1703.

PRO

GRADU MAGISTERII

Modeste sive

NICOLAUS R Z E P P E R G.

ABOÆ, Excid. JOH. Winter Reg. Typ.

三

I. N. 3.

On hic in principio
taedium illud in opero-
sa & prolixa Etymolo-
gia præponenda, in cor-
radendo longo Homo-
nymias Catalogo, in
multo Synonymorum
numero excogitando dia moror; cum
illud, ut ut Philosophis frequentissime
in argumentis difficultoribus non inutile
fuerit, heic partim nihil ad materiam
propositam facere, partim Lectori nau-
seam creare videatur.

I. §.

I Deoque, ejusmodi sepositis, statim In-
sectorum, de quorum Genesi hic, bo-
no cum Deo, sum acturus, definitionem
realem adpono talem: *insecta sunt Ani-
malia minora & infirmiora incisuris in-
signita.*

II. §.

ANimalium quatuor esse genera, ex li-
bre

bro cum naturæ, tum Scripturæ disei-
mus, quibus hæc Insecta non accen-
sunt; sed peculiare atque à reliquis quatuor
distinctum genus constituunt: quia reli-
quis minora sunt & infirmiora nec non
suis incisuris à ceteris distincta;

III. §.

Non tamen hic agnoscimus tam ve-
terum fermè omnium, quam recens-
tiorum quorundam Philosophorum di-
stinctionem: inter *animalia perfecta* &
imperfecta, referentium ad classem im-
perfectorum omnia Insecta: quia, dicunt,
quamvis hæc non sint per omnia vera,
nec venas habent, ne sanguinem, nec
cor, nec jecur, nec pulmonem, nec ve-
sicam, nec ossa, nec spinas, nec adipem,
nec eminibus, quos reliqua nempe per-
fecta habent animalia, sensibus gaudent,
si gaudent, hebetiores sunt ipsorum sen-
sus; sed revera nullum insectorum im-
perfectum est: habet enim omnia, quæ
per naturam habere vel potest vel debet.
Habet insectum quodlibet requisita sua,
pluribus si gauderet, non animal amplius
sed aliud quidpiam esse vere imper-
fectum

fectum scilicet monstrum, quod ad nullam certam speciem posset referri. Videlicet Deus cuncta, quae fecerat, & ecce! erant bona valde. Quod bonum est, perfectum est. Si quis proinde bonitatem vellet dicere; eandem tamen in essentia sua vocare imperfectam, non bonitatem haberet; sed malitiam, non perfectum; sed defectum, in cuius negatione formale perfectionis consistit. Ceterum hic saltem distinguendum est inter perfectionem absolutam & comparatam. Si queramus de priori, res erit clara; si de posteriori, maxime incongrua: ita enim plurimæ res essent imperfectæ.

IV. §.

UT constet de quibus omniū insectorum mihi sit agendum, nonnullas ipsorum differentias ab ipsorum adjunctis tam communib[us], quam propriis desumptas recensebo. sunt itaque insectorum alia terrestria; alia aquatica. Terrestrium quædā pedibus gaudentia; quædā carentia. Pedes quæ habent sunt vel aptera, sive alijs carentia; vel alata, sive alas habentia; vel

vel opertas; vel detectas alias anelitradicta,
 Quorum quædam binatae habent alas; quæ-
 dam quatuor easque vel membranaceas;
 vel farinaceas. Illorum alia sunt favifi-
 ca, ut: domestica & sylvestris Apis, fucus,
 Vespa & Crabro; alia non favifica, ut:
 genera muscarum, Tabanus, Culex, E-
 phemerum, Cicada, Orsodacna, Berla,
 Cimex silvestris. Quæ alas farinaceas
 habent, sunt Papilioes, ut: vulgaris,
 Lucernarius aliquique. Opertis alis Gauden-
 tia alias Coleoptera sunt: Locusta, Gryl-
 los, Scarabæus, Cantharis, Ips, Supre-
 stis, Coccojus, Cicindela, Blatta. Alis
 carentia alia dicuntur Paucipeda; alia
 Multipeda. Paucipeda habent pedes
 vel sex, ut: Formica, Cimex, Pedicu-
 lus, Ricinus, Pulex, Lens, Cossus, For-
 cibina, Talpa; vel Octo, ut: Scorpio,
 Aracnus; vel duodecim, ut: Geo-
 metra, vel quatuordecim ut: Eruca.
 Multipeda sunt: Millepeda, sive Centi-
 peda, Oniscus, sive Asellus, Scolopen-
 dra terrestris, Tinea, Orips, Limax,
 Vermes nascentes in Hominibus, Ani-
 malibus aliis, Plantis, Lapidibus, Me-
 tallis &c. Seqvuntur aquatica, quæ etiam

sunt Pedata, vel Apoda. Pedata iterum vel Paucipeda; vel multipeda. Illa sunt: Musca fluviatilis, Cantharis aquatica, Viola aquatica, Tipula tam Alata, quam Aptera, Ligniperda, sive phrygantium, Multipeda sunt: Scrophula sive Tinca, Pulex marinus, Scolopendra marina, Oestrum sive Asilus marinus, Vermes in tubulis delitescentes. Apoda aquatica sunt: Vermis indicus, Vermis Martii mensis, Seta aquatica, hirudo paludosa & marina, Lumbricus marinus, intestinum aquaticum, Vermis macrorhincoteros, Vermis microrhincoteros, Hippocampus, Uva marina, Stellæ maritæ, præter innumerabilia alia multa, quæ partim adhuc sunt incognita, partim, si cognita, anonyma tamen sunt: insignis enim illorum est varietas tam ratione loci, quam dialectorum, ita ut, quod in una regione & dialecto hoc habet nomen, in alia aliud, in tertia item aliud & sic deinceps possit habere.

V. §.

HOrum omnium Insectorum ortus bifariam debet adtendi, ratione sci-
lices

licet aut creationis aut generacionis. De priori quæstio hæc Theologos inter & Philosophos multis agitata præmittenda videtur: *An ab initio cum aliis animalibus majoribus à Deo creata fuerint info-*
cta? in respondendo ad hanc quæstionem, præsciendum esse censeo, dari adhuc insectorum differentiam, quorum quædam sicut animalia majora ex semine nobis manifesto generantur; quædam non item; sed sponte quasi provenire videntur, de quibus fuisse agendum est in progressu. Probabile videtur prioris generis insecta primitus una cum reliquis animalibus majoribus sexto, testante sacra paginâ, creationis die à Deo esse creata & actu existisse: ut animalia majora haberent, quo viverent. Quemadmodum igitur prudenterissimus ille Oeconomicus Deus primo homini sufficientissimum & idoneum alimentum naturale liberalissime prospexit; ita nec ceteris animalibus suum denegare voluit. Quid? quod ex naturalibus causis tanta protinus insectorum copia non potuerit produci, qua reliquis animalibus in cibam suffi-

eret; præcipue avibus, quarum deliciæ
in vermibus, muscis, culicibus &c. con-
sistunt. Posterioris vero generis insecta,
sive ea, quæ non nisi intra plantas & anima-
lia nascuntur, ut sunt: varia vermium
genera, à Deo creata fuisse non actu;
sed potentia: quia iis in locis singula zo-
animalia creata sunt, in quibus per natu-
ram commode potuerunt vivere: Sed
non potuerunt hujus generis animalia
sine passione & molestia animalium in-
tra corpora ipsorum vivere, nec extra
ea naturaliter durare.

VI. §.

Cum autem hæc posteriora insecta in
aqua, in nive, in terra, in plantis &
arboribus earumque partibus, in brutis
animalibus, in ipso etiam homine ge-
nerari videmus, eorum causas & mo-
dum, quo generantur, quomodo inve-
nire possum, hoc opus, hic labor est.
Quæ in negotio tantæ se offerunt diffi-
cultates, quas ne sumani quidem Philo-
sophi luperare, nedum ego valco. Ten-
tasse sufficiat.

Originem insectorum s^apius nominatorum & efficientem non dicimus cum Cardano casum esse & fortunam: quia casus & fortuna in rebus naturalibus nullum habent locum, & quæcunque casu fiunt & fortuna, ea non semper ex iisdem principiis & eodem modo generantur. Nec causam communem, ut non nemo vult qui dicit animalia majora, præter agens universale nempe cœlum, etiam particulare habere; insecta vero causa proxima carere & absque agente particulari produci. Verum inter causas & effectus debet esse proportio, alias nulla daretur demonstratio, adeoque nulla de insectis scientia. Johannes Duns, Galego hispanus aliquis à Deo summo insecta proxime provenire statuerunt. sed falso: generatio enim omnium est naturalis, causa ergo naturalis inquirenda, nec ad Deum statim recurrentum, qui, natura creata & constituta, nullam jam amplius speciem immediate producit per miraculum. Nec intelligentia vicem efficientis sustinent,

ut vult Avicenna: quia, eiusmodi intelligentias dari, unde res naturales aliquæ proveniant, nondum est evictum. Fallit etjam opinio eorum, qui cœlum & calorem solis efficientis loco ponunt: æque enim concurrit cœlum ad generationem insecti, ac hominis, & calor, qui est accidens, ne unicam quidem valet substantiam producere. Animam mundi statuerunt Philoponus & Themistius omnesque platonici effectricem insectorum; At, si daretur, esset communis, nec ratio ulla dari posset, cur insecta potius, quam alia animalia majora ab ea producerentur. Cicero & Seneca dixerunt animam terræ & aquæ. Verum equidem est, æris & spiritus multum inter terræ cavernis contineri; at ær & spiritus illi anima mundi non sunt, &, si essent, non posset anima illa cum sit una, tam multas & diversas viventium species producere; sed determinati effectus determinata & specifica causa requiritur. Praeterea, si esset terræ talis anima, effectibus suis esset nobilior, quin & ipsa quoque nutritur, augeretur & sentiret. Non mul-

cum ab hac sententia distat Erastus, qui
 potestatem divinam in creatione rerum
 a Deo insitam autorem insectorum pro-
 ximum esse contendit; sed nunquam
 ex sacris probatur. Ex terra quidem &
 aqua produxit Deus animalia cuncta &
 plantas, sed jussit quoque singulas plan-
 tarum & animalium species sele multi-
 plicare, & secundum speciem suam semina
 & fructus ferre. Quod igitur materiae toti
 extra species animalia producendi pote-
 statem indiderit Deus, nusquam in sa-
 cris exstat. Alii cum viderunt efficien-
 tem insectorum extra materiam frustra
 quæri, & suorum nullum, quid illud
 efficiens sit, sine absurditate monstrare &
 docere potuisse, quomodoque quid suæ
 formæ sibique specie dissimile aliud gene-
 rare possit; eandem in materia, & qui-
 dem recte, recte si intelligissent, qua-
 siverunt. Alii aliter. Plurimi solam pu-
 gredinem proximam generationis inse-
 ctorum causam constanter statuunt, mon-
 strum illud in Zoologiam Physicam Ge-
 nerationem equivocam introducentes,
 quæ sit, cum generans & genitum diver-

se sunt speciei E. G. cum sol ex putredine, secundum sententiam illorum, generat ranas, mures, vermes &c. Quæ sententia vel unica illa ratione facilime refellitur, quod in eo consistat tota putredinis ratio, quod sit corruptio misti quatenus mistum: multæ plantæ & ex vermibus iuncta volatilia varia sine omni putredine nascuntur. Aliud proinde est ex, aliud in, putri materia generati. Qui à putredine cum calore cœli generari volunt insecta, principium petunt, formas scilicet educi e potentia materiarum. Deinde etiam non possunt probare, quomodo calor, qui est accidens, ultra suas vires agere & substantias producere potest.

VIII. §.

VERUM QUOCUNQUE se vertunt & torquent boni hi & iuorum seculorum doctissimi viri & quocunque demum statuant, Genesim hanc infectorum sponteam, non poterunt unquam tutius & verius explicare, quam si monstrum illud, quod dixi, generationem aequivo-

eam abjiciant & dicant atque adseverent generationem univocam, quâ simile generat sibi specie simile, certa generantur à certis, determinata à determinatis & ex certo semine, quod animatum esse, firmis rationibus tutò statuicur, si hoc inanimatum esset, esset nulla generatio univoca, nec generans genito aliquid de sua essentia communicaret, hoc est, non solum aliquid de sua materia ; sed etiam aliquid de sua forma, sive anima; non tamen per aliquam vel sui transfusionem , vel diffusionem , vel diminutionem, sed per novam novæ animæ generationem, alias doceri non posset, unde anima proveniret; cum sape generans, antequam ex semine anima efformatur, mori possit, & postea nihil eorum , præter calorem externum, ad efformationem animalis accedat.

X. §.

SED ulterius in indaganda vera insectorum sponte nascentium genesi, consentaneum videtur, formas in viventibus succenturiatas & subordinatas statuere; ita tamen, ut subsint dominiosuperio

roris alicujus formæ, quæ vivens informat & denominat ipsa nimirum viventis cujusque anima. Hæ formæ subordinatae, quamdiu forma illa superior siue viventis specifica regnat, ministræ sunt, & quia rationem materiæ habent, illam, ut sit idoneum formæ specificæ subjectum, suo modo informant, & suas etiam actiones habent, non tamen eam vel animant, vel viventis nomine insigniunt, quod formæ specificæ proprium est. Quamprimum autem forma illa nobilior viventi specifica suo domicilio egreditur, quod fit per mortem, evadunt in cadavere formæ subordinatae sui Juris, & à calore ambiente excitatae idoneamque dispositionem natæ sunt, in animæ modum elevantur, & corpori suo sese in animam communicant, primoque quidem omnium subjectum sibi idoneum fabricare incipiunt, postea vero in eo suo subjecto functiones vitæ convenientes edere adgrediuntur. Quod egregio simili declarat Zabarella: quemadmodum, inquit, si, mortuo Rege, servus aliquis fiat Rex, is erat prius, etiam Rege

Rege vivente, at non erat ut Rex; sic in viventis interitu forma subordinata comparata est, quæ prius erat tanquam conditio materiæ substans formæ nobiliori, postmodum incipit esse suo subiecto specifica illudque constituere & imperare. Hinc varia ista parva in cadaveribus animalia conspicuntur producta.

IX. §.

Animalia vero parva, quæ in vivis corporibus deprehenduntur, ut vermiculi in intestinis hominum præcipue puellarum, ortum debent (quemadmodum nec ea, de quibus modo erat sermo, suo carent præexistente semine) sui generis vermiculorum semini, quod cum nutrimento assumitur, quo anima- lia nutriuntur. Hi vermiculi unde pro- veniunt, nisi à copioso lactis potu & dulcium rerum cibis? lac enim, ut cer- mere licet ope microscopii, plenum est innumerabilibus vermiculis, qui natales suos habent ex semine una cum alimen- to à vacca vel aliquo alio animali lactante assumito: Eadem fere ratio est eorum vermiculorum, qui in aliis animalis par- tibus inveniuntur.

XII. §.

Qua ex plantis nascuntur animalia va-
ria & præter alias partes, in ipsis et-
jam fructibus E. G. in nucibus clausis,
qua de re Clariss. Joachimus Jungius Lu-
becensis in doxoscopiis Physicis, hoc sit,
quando muscae advolantes sese penitus
intr florum rudimenta insinuant. In
hanc rem curiosissimus Franciscus Rodi
apposite & diserte, se inclinare, ut cre-
dat, generationem vermium in herbis,
arbotibus & fructibus viventium, non ca-
su, sed perpetua naturæ lege fieri & si-
ngulas vermiū generationes postea in ani-
malicula sua speciei volantia transmutari.
ubi de hac transmutatione notandum, quod,
licet absurdum esse videatur; tamen in-
terna illa forma cujusque varias formas
externas induere possit: varia enim sit
successio formarum, exteriarum scilicet,
E. g. ex ovo nicydali, diligenter id ob-
servavte Libavio, sit eruca, hæc intra
mensem quater pellem exsulit, hinc sit
bombyx; ubi tamen nulla sit essentialis
mutatio: cum bombyx non sit aliud,
quam adulta eruca. Quando in aliis

herbarum & arborum partibus oriuntur,
causa est semen ex terra, quæ seminiis
eiusdem generis vermium scatet, una
cum humore per vasa carum ad illas par-
tes adtractum.

§. X. III.

ET licet insecta, quæ sponte oriri videntur, va-
ria producantur ē variis, ut: ē terra; non tamen
pura; sed limosa & lutoſa, ranæ, culices, pu-
lices, Scarabæi & innumerabilia vermium ge-
nera. Sic etiam ex aqua, tanta multitudo
insectorum generatur, ut omnem pene nu-
merum excedere videantur. Nec igni dene-
gandum est suum insectum, scilicet: Pyrau-
na. Habet & nix suos vermes. Ex pluviis,
zore & nebulis in plantis, in quas dicidunt,
animalcula varia nasci, notissimum est agrico-
lis, qui id ſæpe magno ſuo malo experiri co-
guntur. Licet, inquam, ita fiat; non tamen u-
nicuique harum bestiolarum suum, unde gene-
rantur, denegandum est ſemen, ſive ovum vel
quod ovo analogum eſt. Rectè ergo Franzius,
in historia animalium ſacra post multa
totam rem his verbis concludit: sine dubio
voluit Deus ordinem generationis animalium
eſſe certum, ne modo mus ex rute naſceretur,
modo mus ex putredine gigneretur. Qua ra-
tione generatio horum animalium perpetuo ca-
ſui & æternæ incertitudini obnoxia redderetur.
Sine dubio mens Dei in prima creatione fuit &
adhue.

adhuc hodie est, ut generationes simillimum specierum certissima perpetuaque regularitate conciliarentur.

XIV. §.

UT ad finem tandem, dum me cogit angustia temporis, in quem finem vel usum hac animalcula sponte nascentia à Deo T: Q. M. creata generantur, videbo. Casu & fortuito animalia ejusmodi esse producta, quemadmodum supra negavi; ita nunc eadem non secutae animalia majora ad universi perfectionem, pulcritudinem atque integritatem pertinere existimo cum scaligero ita scribente: Homo propter Deum, propter hominem mundus factus est. Et mox: Animalium princeps homo. Non erat autem homo princeps futurus, nisi talis: quippe in medio. Non potest esse medium, nisi inter extrema. Igitur extrema facta sunt, ut esset medius. Propter medium igitur facta sunt. Extremorum autem & eorum, que medium inter & extrema sita sunt, si deesset aliquid, daretur in formis vacuum. Quod longe majus esset flagitium in natura, quam vacuum in quantitate sine corpore: quid enim absurdius, quam medium sine extremis? Dum ulterius perpendo multiplicem infectorum usum, detestandas in insecta, illa manuum Dei opera, quorundam inconsideratorum hominum execraciones: Diabolus, credo, fecit has culices, has pulices &c, Ad quas diras germit.

mit virtus, obfulcatur veritas, fundit lacrima pietas, valde demiror. Sed scito quisquis eas tam temere effutias, rebellionem nostram in Creatorem melius non meruisse, quam ut ea, quae nobis creator subjicit, ipsi sentiamus rebellia. Et tandem cum usus atque utilitas alia alii sub ordinetur, insecta, praeter illud, quod miro magnetismo sibi adtrahunt, quidquid in terra, aere & aqua virulentum, perniciosum & existiale est homini etiam majoribus animalibus, quemadmodum & illa homini in sufficientem & salutarem cibum cedant, Quis ultimo potest omnes apud Medicos insectorum usus satmirari? & innumerabiles eorum utilitaires alias enumerare quis valet? Proinde confitemur, necessum est, omnia propter hominem, homo propter Deum,

C U I

SIT LAUS, HONOR & GLORIA IN SECULA NUNQUAM TERMINANDA !!!

